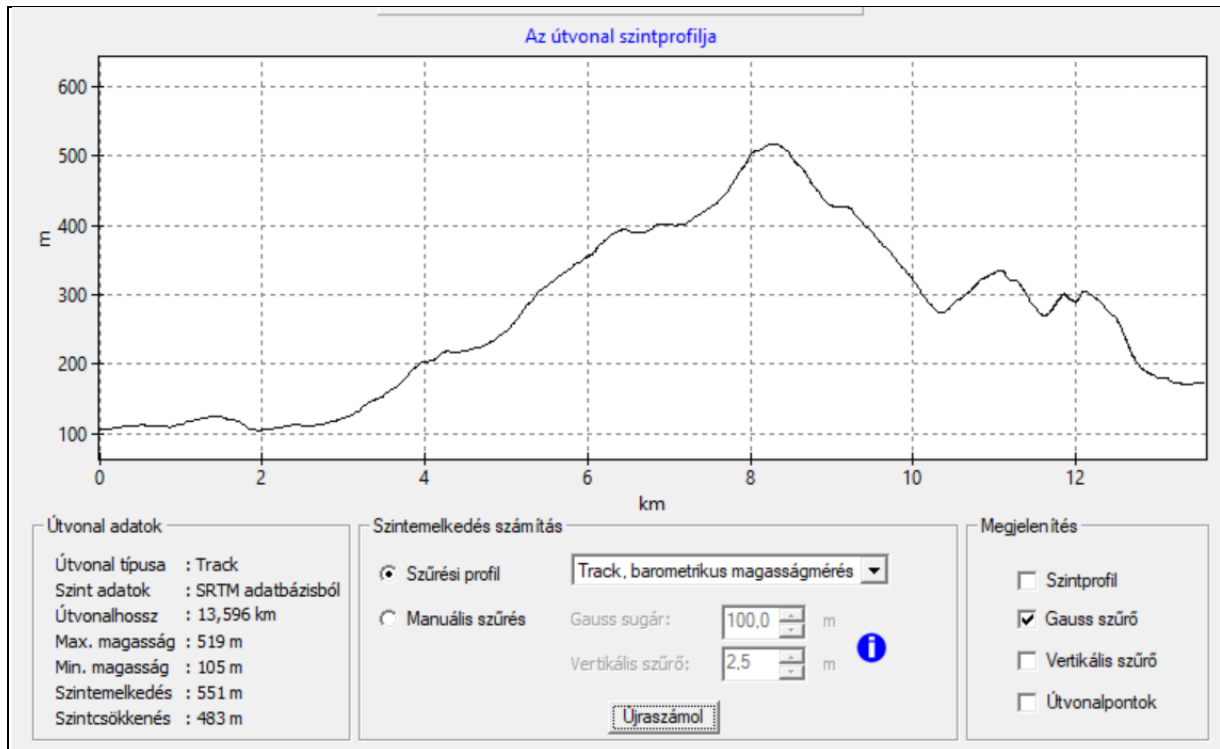

2025. június 17

Útvonal: Csillaghegy HÉV állomás - Csillaghegyi strand - Gótés tó – Nagy-Kevély – Kevély nyereg - Majdán nyereg – Oszoly csúcs – Csobánka Községháza buszmegálló

Táv: 14 km → 21 pont; szint: 600 m → 12 pont; **MTSZ pont: 33**

A mai napon nagyon kellemes időjárás volt. Felhős, az évszakhoz képest hűvös idő volt, a meteorológia esőt nem jósolt és csak dél környékétől ígértek napsütéses időt.

Hirtelen felindulásból megkérdeztem Ilkát, hogy nagyon haragudna-e, ha elmennék túrázni. Már nem bírom a bezártságot és mozgás hiányom van. Szerencsére Ilka elengedett. Mindet előkészítettem Neki. Kaját stb.

A 09⁴⁰-es vonattal indultam Szódligetről. Beértem a Nyugatiba és tovább mentem a 4-es villamossal, majd felszálltam a Békásmegyer irányába tartó HÉV-re.

Menetközben eldöntöttem, hogy az eredetileg Csobánka – Csillaghegy közötti túra nyomvonalát fordított irányban járom be, mert a HÉV-vel pont lekésném Pomázon a Csobánka felé tartó buszt, ezért egy óra várakozással tudnék csak Csobánkára érni.

Csillaghegyen leszálltam a HÉV-ről és már indultam is a Csillaghegyi strandhoz. Régi, kellemes emlékek kavargtak a fejemben, amikor a strandhoz értem. Megkerestem a strandfürdős multi ottani pontját, viszonylag könnyen megtaláltam.

Tovább indultam a Góttás tó irányába. Már itt elkezdődött az emelkedő.

A tó nem hagyott különleges nyomokat bennem. Egy nádassal teli hely, ahol vizet nem láttam. Az ottani láda rejtése nem volt különlegesen jó, egy villanyoszlopra volt felírva.

Megindultam az Ezüst, majd a Nagy Kevély felé. Igen combos, hosszú emelkedőt kellett leküzdenem. Belegondoltam abba, hogy ezt az évszaknak megfelelő, napsütéses, meleg időben milyen lett volna teljesíteni.

Néha nagyon szép kilátásokban gyönyörködhettem. Túrázásomat csak a vérszívó rovarok tették kissé kellemetlenné.

A Nagy Kevély csúcs közelében van egy esőház. Ott szerettem volna pihenni egy kicsit. Túrám során idáig nem talákoztam senkivel. Hát nem itt pihent két idős túrázó?

Mentem tovább és felértem a Kevély csúcsára. A kilátás most is lenyűgöző. Örömben ittam egy kiadósat és már mentem is tovább a Kevély nyereg irányába.

Meredek, igen köves, bokatoró terepen kellett ereszkednem a nyereg felé.

Meglepetésemre, hátam mögül hangokat hallottam. Gondoltam, hogy a korábban látott idős pár ilyen nagy túrázó, hogy beértek és még le is hagynak rövidesen.

Nem értettem az egészet, pedig igen jó tempóban mentem. Rövidesen megláttam két fiatalt, tők fehér edzőcipőben, akik szinte rohantak lefelé a veszélyes terepen. Ekkor kicsit megnyugodtam, mégis csak fiatalok.

Nemsokára leelőztek. A srác többször rászólt a kis műkormos leánykára, hogy ne rohanjon már annyira, de ő azt mondta mit csináljon, ha a gravitáció annyira húzza lefelé. Nem sokkal előttem kifordult a leányka bokája.

Vissza előztem őket és leértem a Kevély nyeregbe.

Vége itt pihentem. Meglepetésemre a hátizsákom oldalsó zsebében találtam egy fél tábla csokit. Igaz, meg volt egy kicsit olvadva, de jólesett. Egy kedves, egyedül túrázó lány rám köszönt. Ilyenkor mindig meglepődöm, hogy egy ilyen szép fiatal lány miért kényszerül arra, hogy egyedül túrázzon.

További hosszú lejtős szakasz következett mire leértem a Majdán nyeregbe.

Innem még az Oszoly csúcsa következett. Rendkívül rosszul esett, hogy igen meredek, nehéz emelkedőket kellett leküzdenem. Egy kőbánya közelében, azért egyenes szakasz is volt, ahol az újonnan elrejtett ládát is megkerestem. A láda rejtése nem volt rossz, kevés keresgélés után egyértelmű volt. Útközben csodás kilátásokban gyönyörködhettem.

Az Oszoly csúcsára is meredek emelkedő után jutottam fel. Innen páratlanul szép volt a kilátás Csobánkára és környékére.

Kellemetlen, köves, csúszós lejtő után végre beértem Csobánkára.

Busszal, HÉV-vel, villamossal, végül vonattal Sződligetre értem.

Mint egy vert sereg vánszorogtam hazáig. Jól elfáradtam. Ennek oka a 14 km, 600 méter szint és az általam diktált gyors tempó volt az oka. De, hát siettem haza Ilkámhoz.